

[Statsministeren]

Og ingen vil være overrasket, når jeg uden at røbe noget som helst om drøftelsernes indhold afleverer det indtryk, som er mit personlige, at den allersommest iskoldeste under disse forhandlinger var fru Ritt Bjerregaard.

For mig var det afgørende som designeret statsminister at finde en løsning på den sag, der førte til valget, så vi ikke også skulle slås om den i det nye Folketing. Jeg sagde under valgkampen: Vi må prøve, om vi kan ordne den sag inden regeringsdannelsen, så der bliver ro og tryk i forholdet mellem Danmark og vore allierede. Det er lykkedes, men det lykkedes jo ikke ved, at Socialdemokratiet tilbød os noget som helst i retning af et kompromis. Det lykkedes udelukkende, fordi Det Radikale Venstre levede op til de radikale meldinger under valgkampen – for de blev afgivet under valgkampen – hvor både den nuværende økonomiminister og den nuværende miljøminister tilkendegav, at vi skyldte dansk politik at få klaret den sag på en forstandig måde. Det er jeg taknemmelig for lykkedes, men det lykkedes ikke med Socialdemokratiets bistand.

Så sagde hr. Svend Auken i sin ordførertale, at Fremskridtspartiet bør ikke have nogen som helst indflydelse. Det er en interessant tankegang, men lad mig så spørge i den forbindelse: Betyder det, at Socialdemokratiet i det nye Folketing giver afkald på, at Fremskridtspartiets stemmer i nogen som helst afstemning skal kunne spille en rolle? Er det sådan, jeg skal forstå det? Jeg vil ikke give et sådant tilsagn på regeringens vegne. Det ville da også være udemokratisk, hvis f.eks. Socialdemokratiet og SF kommer med overbudsforslag – og det gør de jo nok, det gør de da sikkert, det jo deres politik – så kunne det da lige passe, at Fremskridtspartiet ikke kunne stemme med til, at sådanne overbud blev stemt ned. Hvordan ville man for resten i det hele taget hindre Fremskridtspartiet i at deltage i afstemningerne? Det bliver nok svært. Det har man jo heller ikke kunnet i forhold til VS eller kommunisterne, da de var medlemmer herinde.

Så havde hr. Svend Auken den betragtning, at KVR-regeringen er dannet uden et regeringsprogram. Det synes jeg er en alvorlig misforståelse. Grundlaget for regeringens politik har vi skildret med den statsministeråbningserklæring, jeg afgav i tirsdags, og når man nærlæser denne 10 sider lange tale, vil man se, at den er

betydelig mere præcis og detaljeret end tidligere erklæringer af den art, som er afgivet til Folketinget i forbindelse med en regeringstale. Den er ikke en åbningstale som den, der skal holdes efter lang tids grundig forberedelse første tirsdag i oktober, men det er et nok så detaljeret program, som viser, hvilke hovedlinjer de tre regeringspartier er enige om at følge i de kommende år, når vi skal tilrettelægge lovgivningen.

En række ordførere har udtalt sig om regeringens planer om at sørge for, at antallet af offentligt ansatte ikke stiger, men at der tværtimod arbejdes for en mindskelse. Om det vil jeg gerne sige, at jeg oplyste med tiltrædelseserklæringen, at der skal udarbejdes en 4-års-plan med det sigte gradvis og ved naturlig afgang at mindske personaleforbruget. Regeringen lægger vægt på at gennemføre dette i et godt samarbejde med de ansatte. Det er allerede sket i en række institutioner i tiden forud for i dag. Det kan lade sig gøre, når man anstrænger sig for et godt samarbejde.

Vi mener, det er vigtigt at vende de seneste par års udvikling, hvor personaleforbruget igen er begyndt at stige, og så vil jeg tilføje, at konsekvenserne afhænger jo af, at der er tale om en betydelig naturlig afgang. For staten og for kommunerne er den i størrelsen 6–8 pct. om året. Det betyder så også, at lønsumsforbruget i 1989 generelt skal begrænses med mindre end halvdelen af den lønsum, der svarer til den naturlige afgang. Selvfølgelig er afgangene ulige fordelt på institutionerne, og det skal der tages betydeligt hensyn til.

Så vil jeg også oplyse, at det faktiske personaleforbrug for statens vedkommende hidtil har ligget ca. 3 ½ pct. under det, der er budgetteret. Der er altså allerede her plads til en reduktion af lønsumsrammerne. Regeringens planer på dette område kan sagtens med god vilje gennemføres uden drama.

Så ville jeg godt gøre den bemærkning, at hr. Svend Aukens tale var jo et udtryk for en voldsom kritik over for, at Det Radikale Venstre nu deltager i en regering. Det har jeg lidt svært ved at forstå, for jeg synes selv, jeg har oplevet, at under valgkampen og også efter valgkampen har man netop fra socialdemokratisk side stærkt fremhævet, hvor betydningsfuldt det ville være, hvis Det Radikale Venstre kom ind i en regering. Man har ligefrem talt pænt om Det